

11938 - Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ve ashâbının -Allah onlardan râzı olsun- yapmadıkları bir ibâdetle hiçbir hayır yoktur

Soru

Benim sorum, biraz uzundur. Ama soruma, Allah Teâlâ'nın size vermiş olduğu ilim ile, söyleyeceğiniz şeyleri Kur'an ve sünnetten desteklenmiş delillerle cevap vereceğinizi ümit ediyorum inşaallah.

Aynı şekilde olabildiğince çok deliller göstermenizi sizden ricâ ediyorum.

Benim karşı karşıya olduğum problem, anne ve babamın ibâdetlerini edâ etme yolu ile ilgilidir. Annem ve babam, benim de onların yaptığı gibi yapmamı istiyorlar. Fakat ben, onların yaptıklarının sünnete uygun olduğunu sanmıyorum. Annem ve babam, Kâdirî tasavvuf tarikatına bağlılar ve Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bir nur ve insan olduğuna inanıyorlar. Tasavvuf şeylerinden birisi, babama ibâdetin nasıl yapılacağını Urduca açıklayan ve Arapça duâlar içeren bir kitap vermiş. Bu ibâdeti okumayı bilen eşi ve çocuklarıyla (yani annem ve kardeşlerimle) birlikte her gün sesli ve toplu halde bu şekilde edâ etmesini babama söyledi.

Bu ibâdetin şekli şöyledir:

Babam, ibâdete başlamadan önce aşağıdaki duâları okumamızı söyledi:

"Önce şu duâ ile başlarız:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ فِي
{. عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

"Allahım! İbrahim'i ve İbrahim'in âilesini meleklerinin yanında meth ettiğin gibi, Muhammed'i ve Muhammed'in âilesini de meleklerinin yanında meth et. Şüphesiz ki sen; çok övülensin, şeref sahibisin. Allahım! İbrahim'i ve İbrahim'in âilesini mübârek kıldığın gibi, Muhammed'i ve Muhammed'in âilesini de mübârek kıl. Şüphesiz ki sen; çok övülensin, şeref sahibisin."

Sonra 100 defa şu duâları okuruz:

{. سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

"Subhânallahi ve bihamdihi, Subhânallahil-Azîm/Allah'a hamd ederek O'nu tüm

noksanlıklardan tenzih ederim. Yüce Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."

﴿.أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ﴾.

"Hayy ve Kayyûm olan, O'ndan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah olmayan Yüce Allah'tan bağışlanma diler ve O'na tevbe ederim." Sonra 7 defa Fâtîha sûresini okuruz.

Sonra 100 defa "Salli ve Bârik" duâlarını okuruz.

Sonra 79 defa İnşirah sûresini okuruz.

Sonra 100 defa İhlas sûresini okuruz.

Sonra şu duâyı 100 defa tekrar ederiz:

﴿.اللَّهُمَّ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ﴾.

"Ey ihtiyaçları gideren Allahım!"

Sonra 100 defa şu duâyı okuruz:

﴿.اللَّهُمَّ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ﴾.

"Ey belâları savuşturan (def eden) Allahım!"

Sonra 100 defa şu duâyı okuruz:

﴿.اللَّهُمَّ يَا حَلَّالَ! حَلِّلْ مُشْكِلتِي﴾.

"Ey problemleri halleden Allahım! Benim problemimi hallet."

Sonra 100 defa şu duâyı okuruz:

﴿.اللَّهُمَّ يَا خَافِيَ الْمُهَمَّاتِ﴾.

"Ey önemli görevleri gizleyen Allahım!"

Sonra 100 defa şu duâyı okuruz:

﴿.اللَّهُمَّ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ﴾.

"Ey duâları kabul eden Allahım!"

Sonra 100 defa şu duâyı okuruz:

﴿.اللَّهُمَّ يَا شَافِيَ الْمَرْضَى﴾.

"Ey hastalara şifâ veren (onları iyileştiren) Allahım!"

Sonra 100 defa şu duâyı okuruz:

﴿.اللَّهُمَّ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ﴾.

"Ey yardım edenlerin en hayırlısı olan Allahım!"

Sonra 100 defa şu duâyı okuruz:

﴿.بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ﴾.

"Ey merhametlilerin en merhametlisi! Senden rahmetini dilerim."

Sonra 100 defa şu duâyı okuruz:

{.اللَّهُمَّ آمِينَ.}

"Allahım! (Bunu bizden) kabul eyle!"

Bu ibâdetin ikinci bölümünde ise, yukarıda zikredilen duâların aynısı yapılmakla birlikte bunlardan başka bazı değişiklikler olmaktadır.

Örneğin 500 defa şu duâyı okuruz:

{.حَسْبُنَا اللَّهُ.}

"Allah bize yeter!"

Sonra yukarıda zikredilen duâları tekrar ederiz. Fakat İnşirah veya İhlas sûresini okumayız. Şimdi ben, bu zikredilen şeylerin bazısının Kur'an'da olduğunu biliyorum. Tabii ki zikredilen sûreler de Kur'an'dandır. Fakat ben, bu şekilde yapılan ibâdetin sünnete uygun olup-olmadığını öğrenmek istiyorum. Acaba Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- bu duâları hiç söylemiş midir?

Annem ve babam, onlarla birlikte bu ibâdeti edâ etmemi istiyorlar. Bu konuda en basit bir şey sorduğum zaman bana çok öfkeleniyorlar.

Yine, annem ve babam, benden bu duâyı birtirdikten sonra Fil sûresini okumamı istiyorlar. Fil sûresini okurken "Termîhim" lafzına gelince elime taşlar almamı ve bu taşları, ters çevrilmiş ve üzeri kan rengini ifâde eden kırmızı bir bez parçasıyla örtülmüş olan bir kazana birbiri ardınca atmamı benden istiyorlar. Böyle yapmakta, Allah Teâlâ'nın bizim düşmanlarımıza ölüm veya buna yakın bir şey indirmesini dilediğimi (bununla düşmanlarımıza bedduâ ettiğimi) söylüyorlar.

Bu davranışın, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti mi, yoksa bid'atlardan bir bid'at mı olduğunu öğrenmek istiyorum.

Detaylı cevap

Hepimizin yaratılış gâye ve amacı; yalnızca Allah Teâlâ'ya ibâdet etmek ve ibâdetinde O'na ortak koşmamaktır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿[سورة الذاريات الآية: 56]﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"Ben, cinleri ve insanları ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım." (Zâriyât Sûresi: 56)

Allah Teâlâ, kendisine ibâdet etmemiz için her birimizin kendine has bir yol seçmek için bizi serbest bırakmamıştır. Aksine elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i göndermiş, insanlara açıklaması ve onlara hidâyet olması için büyük kitabı Kur'an-ı Kerim'i indirmiştir. Allah Teâlâ'nın sevdiği ve râzı olduğu ibâdet, iyilik ve hidâyet gibi, ne varsa hepsini Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize açıklamıştır.

Müslümanlardan iki kişi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, insanların en fazîletlisi, Allah Teâlâ'dan en çok korkanı, O'na en çok ibâdet ve tevbe edeni olduğu konusunda ihtilaf etmez. Bunun içindir ki muvaffak olan kimse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti üzere giden, O'nun yolunu takip eden ve O'nun hizâsında gidendir.

Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine sarılmak ve O'nun yolundan gitmek, insanın tercih ve isteğine bırakılan bir şey değildir. Aksine bu, Allah Teâlâ'nın kullarına farz kılmış olduğu bir farzdır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿[سورة الحشر من ...]﴾ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
[الآية: 7]

"Rasûl size neyi verdiyse (hüküm olarak neyi meşrû kıldıysa) onu hemen alın. Neyi de (almaktan veya yapmaktan) yasakladıysa ondan hemen vazgeçin." (Haşr sûresi: 7)

Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿[سورة الأحزاب الآية: 36]﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مِؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا

"Allah ve Rasûlü, herhangi bir meselede (aralarında) hüküm verdikten sonra, hiçbir erkek veya kadın mü'minin, o konuda başka bir tercihte bulunma hakları yoktur (Allah ve

Rasûlü'nün hükmüne aykırı hareket etmemeleri gerekir.) Kim, Allah'a ve elçisine karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş (doğru yoldan uzaklaşmış) olur." (Ahzâb Sûresi: 36)

Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا. [سورة الأحزاب: الآية: 21]

"(Ey mü'minler!) Andolsun ki sizin için, Allah'a ve âhîret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Rasûlullah'ın (söz, fiil ve her halinde) güzel bir örnek vardır." (Ahzâb Sûresi: 21)

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- de dînde ihdas edilen (sonradan çıkarılan) her türlü ibâdetin ne kadar çok olursa olsun, o ibâdetin kabul olunmayacağını ve sahibine iâde olunacağını açıklamış ve şöyle buyurmuştur:

مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ. [رواه مسلم]

"Her kim, işimiz (dînimiz) üzere olmayan bir iş işlerse, o işlediği şey reddolunmuştur (bâtıldır ve ona itibar edilmez)." (Müslim; hadis no: 1718. Âişe'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyetle).

Bu sebeple bir amel Allah Teâlâ için hâlis kılınmaz ve elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine mutabık olmazsa, kabul olunmaz.

Nitekim Allah Teâlâ'nın şu sözünden murad edilen işte budur.

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ. [سورة الملك الآية: 2]

"(Ey insanlar!) Hanginizin daha iyi amel işlediğini denemek için ölümü ve hayatı yaratan O'dur. O. Azîz'dir (O'nu âciz bırakabilecek hiçbir güç yoktur), Ğafûr'dur (O, kullarından tevbe edeni çok bağışlayandır)." (Mülk Sûresi: 2)

Fudayl b. İyâd -Allah ona rahmet etsin-, (Hanginizin daha iyi amel işlediğini denemek için...) âyetini tefsir ederken şöyle demiştir:

"Amelin en hâlisi ve en doğru olanıdır.

Kendisine:

Ey Ali'nin babası (Ebu Ali)! Amelin en hâlisi ve en doğru olanı hangisidir? Diye sordular.

Fudayl b. İyâd onlara şöyle cevap verdi:

- Hiç şüphe yok ki bir amel, hâlis ve mutabık olmazsa, kabul olunmaz. Yine, bir amel mutabık olur da hâlis olmazsa, kabul olunmaz. Buna göre bir amel, Allah Teâlâ'ya hâlis kılınmadıkça ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine mutabık olmadıkça, kabul olunmaz. Hâlis kılınması; Allah Teâlâ için olmasıdır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine mutabık olması; O'nun sünneti üzere olmasıdır."

Her kim, Allah Teâlâ'nın rızâsına ulaşmak isterse, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine sarılsın. Çünkü Allah'ın peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu yolundan başka Allah Teâlâ'nın rızâsına ileten bütün yollar kapalıdır.

Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-, ümmetine çok merhametli ve onlara çok düşkün olduğundan dolayı hayırdan yana hiçbir şeyi onlara açıklamayı ihmal etmemiştir. Bu sebeple her kim, günümüzde bir ibâdet veya bir zikir veyahut da bir duâ icât eder ve onda hayır olduğunu iddiâ ederse, -ister bilerek, isterse bilmeyerek yapsın-, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, Allah Teâlâ'nın emrettiği gibi bu dîni tebliğ etmemekle itham etmiş demektir.

Bunun içindir ki İmam Mâlik -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Her kim, İslâm'da bir bid'at ihdas eder de o bid'atı güzel görürse, hiç şüphe yok ki Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in risâlete (elçilik görevine) ihânet ettiğini iddiâ etmiş olur. Halbuki Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾ [سورة المائدة من الآية: 3] ...

"Bugün size dîninizi (zaferi gerçekleştirmek ve şeriatını tamamlamak sûretiyle) kemâle erdirdim. (Sizi câhiliyye karanlığından İslâm nûruna çıkarmak sûretiyle) üzerinize nimetimi

tamamladım ve dîn olarak da size İslâm'ı seçtim (siz de İslâm'ı kendiniz için dîn seçin)."
(Mâide Sûresi: 3)

Buna göre o gün dîn olmayan şeyler, bu gün de dîn olamaz."

Dinde bid'at çıkarmaktan sakındırma konusunda sahâbe, tâbiîn ve imamların pek çok sözü vardır. Bunlardan bazıları şunlardır:

Huzyefe b. el-Yemân -Allah ondan râzı olsun- şöyle demiştir:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbının yapmadıkları hiçbir ibâdeti siz de yapmayın."

Abdullah b. Mes'ud -Allah ondan râzı olsun- şöyle demiştir:

"(Sünnete) ittibâ edin ve bid'at çıkarmayın. Andolsun ki sizin (sünnete) ittibâ etmeniz (uymanız), size yeter. Sizden öncekilerin (Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ve ashâbının) emrine sıkı sıkıya sarılın."

(Soruda zikredilen) bu duâ ve zikirleri icât eden kimseye şu sorunun yöneltmesi gerekir:

- Acaba Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu yapmış mıdır?

- Acaba Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbı bunu yapmış mıdır?

Herkesin bildiği cevap:

(Soruda) zikredilen bu sûrelerin, 100, 7 ve 79 gibi belirli sayılarla okunması; ne Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ne ashâbının yapmış olduğu bir şeydir. Aynı şekilde duâların da zikredilen sayılarla okunup tekrar edilmesi, ne Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ne ashâbının yapmış olduğu bir şeydir.

Bunu icât eden kimseye şöyle denilmelidir:

- Sen, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ve ashâbının yapmadıkları bir iyilikte, onları geçtiğini mi zannediyorsun? Yoksa yeni bir dîn çıkarma ve zikirleri belirli bir sayıda, belirli

vakitlerde ve belirli sayılarla belirleme konusunda Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahip olduğu bu hakka, şeyhinin de sahip olduğunu mu iddiâ ediyorsun? Hiç şüphe yok ki bu veya onun hepsi, apaçık bir dalâlettir.

Bu konuda Abdullah b. Mes'ud'dan -Allah ondan râzı olsun- gelen ve Dârimî'nin süneninde rivâyet ettiği şu olayı ibretle hatırlayalım:

"Ebu Musa el-Eş'arî -Allah ondan râzı olsun-, Abdullah b. Mes'ud'a -Allah ondan râzı olsun- şöyle demişti:

- Ey Abdurrahman'ın babası! Şüphe yok ki biraz önce mescitte, Allah'a hamd olsun daha önce hiç görmediğim fakat inkâr ettiğim hayırdan başka bir şey olmayan bir olay gördüm.

Abdullah b. Mes'ud -Allah ondan râzı olsun- ona:

- O olay nedir? diye sordu.

Ebu Musa el-Eş'arî -Allah ondan râzı olsun- dedi ki:

- Hayatta kalırsan onu mutlaka göreceksin, dedi.

Devamla dedi ki:

- Ben, mescitte namazı bekleyen halkalar halinde oturmuş bir topluluk gördüm. Her halkanın başında bir adam ve halkadaki insanların ellerinde de çakıl taşları vardı. Adam onlara:

- 100 defa Tekbir getirin (Allahu Ekber deyin), diyor, onlar da tekbir getiriyorlardı.

- 100 defa tehlil (Lâ ilâhe illallah) getirin, diyor, onlar da tehlil getiriyorlardı.

- 100 defa Subhanallah deyin, diyor, onlar da Subhanallah diyorlardı.

Abdullah b. Mes'ud -Allah ondan râzı olsun- ona:

- Peki sen onlara ne söyledin? diye sordu.

Ebu Musa el-Eş'arî -Allah ondan râzı olsun-:

- Senin görüşünü ve emrini beklemek için onlara hiçbir şey söylemedim, diye cevap verdi.

Bunun üzerine Abdullah b. Mes'ud -Allah ondan râzı olsun- ona:

- Onlara günahlarını saymalarını emredip sevaplarından hiçbir şeyin zâyi edilmeyeceğini garanti etseydin ya! dedi. Sonra o mescide doğru yürüdü, biz de onunla beraber yürüdük. Nihâyet o, halkalardan birisinin başına gelip durdu ve:

- Yapmakta olduğunuzu gördüğüm bu şey nedir? diye sordu.

Onlar (halkada bulunanlar):

- Ey Abdurrahman'ın babası! Bunlar, tekbir, tehlil ve tesbih'in adedini saymak için kullandığımız taşlardır, diye cevap verdiler.

Abdullah b. Mes'ud -Allah ondan râzı olsun- onlara:

- O halde siz günahlarınızı saymaya başlayın! Zira ben, sevaplarınızdan hiçbir şeyin zâyi olmayacağını size garanti ederim. Ey Muhammed ümmeti! Yazıklar olsun size! Ne çabuk helâk oldunuz. Bu kimseler, aranızda çok sayıda bulunan (yaşayan) Peygamberiniz -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashâbıdır, şunlar O'nun (-sallallahu aleyhi ve sellem-'in) eskimemiş elbiseleri, şunlar ise O'nun henüz kırılmamış yemek kaplarıdır. Nefsim elinde olan Allah'a yemîn ederim ki siz, (bu hareketinizle) ya Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dîninden daha doğru bir dîn üzeresiniz, ya da siz, dalâlet kapısını açan kimselersiniz!

Onlar:

- Ey Abdurrahman'ın babası! Biz, hayırdan başka bir şey istemedik ki, (amacımız; hayırdan başka bir şey değildir) dediler.

Abdullah b. Mes'ud -Allah ondan râzı olsun- onlara:

- Hayrı isteyen nice kimseler vardır ki onu elde edemezler! dedi.

Bu sebeple hayır isteyen herkesin, onu elde edecek ve ona muvaffak olacak diye bir şey yoktur. Her yapılan ibâdetin de -Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünneti üzere olmadıkça- kabul olunacak diye bir şey yoktur.

Abdullah b. Mes'ud'un -Allah ondan râzı olsun- bu olayı reddetmesi; dînde kendi yanından bir şeyler uyduran ve bid'at çıkaran kimselerin hucetini/gerekçesini ortadan kaldırmaktadır. Çünkü bu kimseler, dâima şunu söyler dururlar:

- Zikirlerle, namazlara ve Kur'an okumaya kim engel olabilir? Biz, bununla hayırdan ve onu Allah Teâlâ'nın rızâsına vesile kılmaktan başka bir şey istemiyoruz.

Onlara şöyle denilmelidir:

İbâdetin; temel, şekil ve nitelik bakımından mutlaka meşrû olması gerekir. İslâm şeriatında belirli bir sayı ile sınırlı olan bir ibâdeti, hiç kimsenin o sayıyı aşma hakkı yoktur. Belirli bir sayı ile sınırlı olmayan bir ibâdet için de hiç kimsenin kendi yanından belirli bir sayı icât etme ve bunu İslâm şeriatına denk tutma hakkı yoktur.

Bu anlamı pekiştiren şey ise, (tâbiînden hadis âlimi) Saîd b. el-Museyyib'den gelen şu olaydır:

Saîd b. el-Museyyib -Allah ona rahmet etsin-, fecirden sonraki (sabah namazının farzından önceki) sünneti, iki rekâttan fazla kılan birisini görünce onu bundan yasaklamıştı.

Adam:

-Ey Muhammed'in babası! Allah Teâlâ, namaz kılmamdan dolayı bana azap eder mi? diye sordu.

Saîd b. el-Museyyib -Allah ona rahmet etsin- ona:

- Hayır (azap etmez), fakat sünnete aykırı hareket ettiğinden dolayı Allah Teâlâ sana azap eder, demiştir.

Kıymetli tâbîîn'in (Saîd b. el-Museyyib'in) şu derin anlayışına bir bakın? Zirâ sünnet olan; bu adamın, fecirden sonra (sabah namazının farzından önce) sadece iki rekât namaz kılması ve bundan fazla kılmamasıdır. Ardından da sabah namazının farzını kılmasıdır.

Bunun benzeri ise, İmam Mâlik'ten -Allah ona rahmet etsin- gelen şu olaydır:

Adamın birisi kendisine gelerek şöyle sordu:

- Ey Abdullah'ın babası! Nereden ihrama gireyim?

İmam Mâlik -Allah ona rahmet etsin- ona:

- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ihrama girdiği yer olan Zulhuleyfe'den ihrama gir, diye cevap verdi.

Adam:

- Ben, Mescitten (Mescid-i Nebevî'den), Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in kabrinin yanından ihrama girmek istiyorum, dedi.

İmam Mâlik -Allah ona rahmet etsin- ona:

- Böyle yapma! Zirâ ben, senin fitneye düşmenden korkuyorum, dedi.

Adam:

- Fitne bunun neresindedir? Ben, sadece birkaç mil uzaktan ihrama girmiş olacağım, dedi.

İmam Mâlik -Allah ona rahmet etsin- ona:

- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ihmal ettiğini zannettiğin fazîletli bir amelde O'nu geçmeyi görmenden daha büyük fitne mi olur? Andolsun ki ben, Allah Teâlâ'nın bu konuda şöyle buyurduğunu işittim:

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ [سورة النور من الآية: 63] ...﴾

"O'nun (Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in) emrine aykırı hareket edenler, başlarına bir belânın gelmesinden veya (âhirette) acıklı bir azaba uğratılmaktan sakınsınlar." (Nûr Sûresi: 63)

İşte bu anlayış; sahâbe, tâbiîn ve imamların anlayışıdır.

Bid'at ehli ise şöyle derler:

-Hangi fitne? Bunlar, Allah Teâlâ'nın rızâsını elde etmek için vesile kıldığımız zikir, namaz ve birkaç milden ibâret olan şeylerdir!!!

Akıl sahibi bir kimsenin, bu kimselerin sözlerine aldanmaması gerekir. Çünkü şeytan, onlara amellerini süslü ve güzel gösterir, onlar ise, şeyhlerine ve tarikat liderlerine aykırı hareket etmeyi çirkin görürler.

(Hadis âlimi) Süfyan b. Uyeyne -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

"Bid'at, İblis'e, ma'siyetten (günahtan) daha sevimli gelir. Çünkü ma'siyetten tevbe edilir, ama bid'attan tevbe edilmez."

Bilmelisin ki hiçbir insan, bir bid'at işlemesin ki, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetinden onun benzeri veya ondan daha büyük bir sünneti terk etmiş olmasın. Bunun içindir ki kendi yanından birtakım zikirler icât eden kimseleri, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in devamlı yerine getirdiği zikirleri konusunda insanların en câhilleri olduklarını gözlerinle görürsün.

Onlardan sabah ve akşam şöyle duâ edeni pek azdır:

﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ﴾

"Subhanallahi ve bi hamdihi" (100 defa).

Veya şöyle duâ edeni pek azdır:

﴿أَضْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا﴾
﴿إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

"İslâm fitratı, ihlas kelimesi ve Nebîmiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dini üzere; hanif ve müslüman olan, müşriklerden olmayan babamız İbrahim'in milleti üzere sabahladık."

Veya şöyle duâ edeni pek azdır:

﴿أُصْبِحْنَا وَأُصْبِحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ، فَتَحَهُ وَنَصَرَهُ وَتَوْرَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ،﴾
﴿.وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ﴾.

"Mülk, Âlemlerin Rabbi Allah'ın olduğu halde sabahladık.Allahım! Senden bu gününhayrını, fethini, zaferini, nûrunu, bereketini ve hidâyetini dilerim. Onda ve sonrasındaki şerden sana sığınırım."

Veyahut da şöyle duâ edeni pek azdır:

﴿.سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضًا نَفْسِهِ، وَزِينَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ﴾.

"Yarattıklarının sayısınca,kendisinin râzı olacağı kadar,arşının ağırlığı ve kelimelerinin çokluğunca hamd ederek Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."

Sabah ve akşam yapılan duâ ve zikirlerle ilgili kitaplarda bunların dışındaki duâ ve zikirleri bulmanız mümkündür.

(Soruyu soran kardeşim!) Sözün özü;sorunuzda belirttiğiniz belirli sayılarla, babanızın bu bid'at duâ ve zikirlerine iştirak etmeniz câiz değildir.

Fil sûresi hakkında zikrettiğiniz "Termîhim" lafzına gelince taşları atmanıza gelince, bu hurâfe ve hokkabazlıktır. Bunu yapmak ve bunu Allah Teâlâ'ya vesile kılmak câiz değildir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ne kadar çok düşmanla karşı karşıya gelmiş fakat onlara bu şekilde bedduâ etmemiştir.Bu anlatılan şeyde şeytanlara yakınlaşma ve onlardan yardım isteme gibi bir durumun söz konusu olmasından endişe edilir.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bir nur olduğu inancına gelince, bunun dînde hiçbir aslı yoktur. Kur'an ve sahih sünnette böyle bir şey gelmemiştir. Halbuki Allah Teâlâ,

elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bizim gibi bir beşer olduğunu, fakat O'na vahiy indirmekle ve risâlet görevi vermekle üstün kıldığını bize haber vermiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ... [سورة الكهف من الآية: 110]

"(Ey Peygamber!) De ki: Ben, ancak sizin gibi bir beşerim.Yalnız bana, ilahınızın bir ilah olduğu vahyediliyor." (Kehf Sûresi: 110)

Yine şöyle buyurmuştur:

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ [سورة]
[فصلت الآية: 6]

"(Ey Peygamber!) De ki: Ben, ancak sizin gibi bir beşerim.Yalnız bana, (ibâdete lâyıık olan) ilahınızın bir ilah olduğu (hiçbir ortağının olmadığı) vahyediliyor.O halde O'na yönelin (O'na götüren yola girin) ve O'ndan mağfiret dileyin. (Allah'ı bırakıp da hiçbir fayda ve zarar vermeyen putlara tapan) müşriklere yazıklar olsun." (Fussilet Sûresi: 6)

Tasavvufçuların aşırı gidenleri, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bir nur olduğuna, O'nun, Allah Teâlâ'nın yarattığı ilk varlık olduğuna ve diğer mahlukatın, O'nun nurundan yaratıldığına inanırlar ki bu, yalan ve sapıklıktır. Onların bu konuda bâtil ve uydurma bir hadisten başka bir dayanakları yoktur.

Allah Teâlâ'dan, sizi,anne ve babanızı,bid'atlardan ve bid'at ehlinden uzak tutmasını niyaz ederiz.

Allah Teâlâ en iyi bilendir.